

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:023.002434

Dosar nr. 3210/2/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR.2434
Ședința publică de la 22 Octombrie 2019
Completul constituit din:
PREȘEDINTE OVIDIU SPÎNU
Grefier CRISTIANA-TEODORA ROBU

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ, formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul SARKOZI MIHAI, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 08.10.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22.10.2019, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a formulat acțiune în constatare, prin care a solicitat ca în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Sarkozi Mihai, născut la 18.08.1952 în corn. Finiș, jud. Bihor, fiul lui Mihai și Aurelia, domiciliat înjudețul Arad.

Motivele acțiunii sunt următoarele:

Verificarea pârâtului Sarkozi Mihai a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ.

Așa cum rezultă din cuprinsul notei de constatare nr. DIII/116/25.01.2018, precum și din înscrisurile pe care le atașăm acțiunii noastre, pârâtul Sarkozi Mihai a fost recrutat de către I.J. Sălaj, Securitatea Orașului Șimleu, în calitate de gazdă casă de întâlniri, nume conspirativ „Athena”, cu scopul asigurării conspirativității întâlnirilor cu rețeaua informativă. În acest sens, a întocmit și semnat olograf un angajament, datat 22.07.1978, fiind scos din rețea la data de 30.10.1979.

În concluzie, prin prisma celor arătate anterior, vă rugăm să apreciați asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul SARKOZI Mihai, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a documentelor ce alcătuiesc dosarul de rețea nr. R 353245 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul.

După cum putem observa, norma juridică invocată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

A) înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu” deținut.

Această condiție este realizată deoarece, potrivit Referat de felul cum a decurs recrutarea în calitate de gazdă casă de întâlniri a numitului SARKOZI MIHAI din orașul SIMLEU, de la fila 3 din dosarul de rețea nr. R 353245 (cotă C.N.S.A.S.), datat 22.07.1978, reiese că pârâtului „/.../” s-a cerut să sprijine organele de securitate în mod secret, organizat și activ punându-ne la dispoziție apartamentul său (garsoniera) în scopul muncii de securitate, fapt cu care candidatul a fost întru totul de acord fără să manifeste nici un fel de surpriză. Sesizând poziția hotărâtă a candidatului i s-a luat angajamentul scris I...I I s-a dat numele conspirativ de <Athena>. I.../”

De asemenea, din conținutul angajamentului, întocmit și semnat olograf de către pârât, reiese acordul acestuia ferm de a pune la dispoziția organelor fostei Securități a apartamentului în care locuiește, respectiv „/.../” Eu, SARKOZI Mihai, /.../, domiciliat în Șimleu-Silvaniei, mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate apartamentul meu în scopul muncii de securitate. Despre colaborarea cu organele de securitate nu voi spune la nimeni, indiferent de funcție sau grad de rudenie.” (dosar nr. R 353245, f. 4).

Precizează că, din construcția textului de lege rezultă că este relevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, fiind relevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității.

Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului.

O interpretare contrară nu poate fi acceptată pentru următoarele motive: în primul rând, niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer și surse.

În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea străngerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți.

Prin urmare, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor.

În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delațiunilor furnizate.

Pentru argumentele expuse anterior, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

B) Punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar.

Și această condiție este asigurată fapt dovedit prin conținutul angajamentului semnat, și anume „Cunoscând că apărarea patriei, securității statului este o datorie politică a fiecărui cetățean înscrisă în constituție. I...I mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate apartamentul meu în scopul muncii de securitate. Despre colaborarea cu organele de securitate nu voi spune la nimeni, indiferent de funcție sau grad de rudenie(dosar nr. R 353245, f. 4).

Subliniază că imobilul pus la dispoziția organelor Securității de către pârât a fost efectiv folosit astfel cum rezultă din nota de analiză privind gazda casei de întâlniri „Athena” din orașul Șimleu din 01.08.1979 (dosar nr. R 353245, f. 6), respectiv „/.../” De la recrutare și până în prezent au fost introduși în această casă un număr de 2 informatori și 7 colaboratori. /.../”, precum și din raportul cu propuneri de abandonare a casei de întâlniri „Athena” din orașul Șimleu din 30.10.1979, respectiv în această casă s-au introdus un număr de 8 colaboratori și 2 informatori, întrucât erau condiții bune de întâlnire cu rețeaua, fără a exista nici un moment pericol de deconspirare a rețelei.

În drept, au întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pentru aceste motive, au solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul SARKOZI Mihai.

În dovedirea acțiunii, înțeleg să folosească următoarele probe:

- 1) Nota de constatare nr. DI/I/116/25.01.2018, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
- 2) Dosarul nr. R 353245 (cota C.N.S.A.S.), integral;
- 3) Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Pârâtul SARKOZI MIHAI a formulat întâmpinare, prin care a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună:

- 1/. Respingerea acțiunii în constatare formulată de către reclamat
- 2/. Obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată

În fapt, prin Nota de constatare D.I./I/116/25.01.2018 s-a tras concluzia că subsemnatul aș fi colaborator al securității prin raportare la art. 2 alin.1 lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, a fost sesizată Curtea de Apel București în vederea constatării împrejurării că subsemnatul a fost colaborator al securității.

Reclamantul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se reține colaborarea subsemnatului cu Securitatea prin facilitarea culegerii de informații, respectiv:

-înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă prin punerea la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a altui spațiu deținut.

Referitor la această condiție, reclamantul a susținut că pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului și că este irelevantă împrejurarea dacă au fost sau nu introduse persoane în casă.

-a doua condiție, care se referă la punerea la dispoziția Securității a locuinței, în mod voluntar, este îndeplinită, având în vedere semnarea Angajamentului, dar și consemnările ofițerilor potrivit cărora în casă au fost introduși un număr de 8 colaboratori și 2 informatori.

Evident, o astfel de acțiune este neîntemeiată și se impune a fi respinsă, pentru considerentele expuse mai jos.

Pârâtul a locuit o perioadă scurtă de timp la adresa din Șimleul Silvaniei, jud. Sălaj, această locuință fiindu-i pusă la dispoziție ca urmare a faptului că era profesor și jucător de volei de performanță, la echipa din localitate.

Face precizare că nu a locuit efectiv în Șimleul Silvaniei, jud. Sălaj, aceasta fiind adresa ce i-a fost trecută din greșeală în buletinul de identitate. Efectiv a locuit la un alt apartament din același bloc, după atâția ani însă nu își amintește numărul apartamentului.

Reține însă că odată cu întocmirea actelor și predarea apartamentului a observat greșeala respectivă însă nu s-a mai pus problema să umble să o corectez deoarece i s-a spus de la club că nu e de fapt nici o problemă întrucât oricum pe sportivi nu umblă nimeni să îi controleze.

Practic, pe hârtie i s-a închiriat un apartament însă în fapt i s-a predat spre locuire un altul. Întrucât actele de identitate s-au făcut pe baza actului de pe apartament și în buletin eroarea s-a perpetuat.

În aceea perioadă, în anturajul sportivilor umblau tot felul de persoane, probabil inclusiv angajați ai securității. Personal nu a avut niciodată discuții cu cineva prin care să mi se ceară să colaborez sau să ajut în vreun fel organele de securitate. Discuții cu caracter

general despre țară și despre modul în care orice cetățean este dator să lupte sau să acționeze pentru binele țării sale am avut de multe ori cu multe persoane, în cadrul grupului de prieteni și al colectivului din care făcea parte.

Acestea erau discuții firești la acel moment, entuziaste chiar, specifice vârstei de 20-25 de ani.

Apartamentul ce i-a fost pus la dispoziție (în care locuia efectiv) îl folosea foarte puțin timp, poate câteva zile pe lună, în rest era plecat în cantonament sau în deplasări cu echipa de volei.

Nu a predat nimănui nici o cheie de la apartament, nu a permis nimănui să îi folosească apartamentul pentru nici un scop și nu a observat vreodată la întoarcere ca în acel apartament să se fi pătruns sau să se fi deranjat ceva. Nu a primit nici vreo sumă de bani pentru a permite cuiva accesul în apartament.

În aceste condiții, nu văd cum ceea ce este cuprins în rapoartele anexate cererii de chemare în judecată poate fi adevărat, decât eventual dacă în apartament s-a pătruns prin efracție sau prin folosirea fără drept a vrunei chei adevărate sau mincinoase.

În același context, pârâtul a arătat că nu își amintește să fi scris sau să fi semnat vreun angajament cu fosta Securitate.

A arătat că nu recunoaște înscrisul pe care reclamantul îl anexează la cererea de chemare în judecată denumit Angajament, precum și faptul că nu a scris și nu a semnat acest înscris, pe care reclamanta i-l atribuie pârâtului, deși s-a realizat o imitație destul de reușită. De fapt, la data de 22.07.1978, când se menționează pe act că pârâtul ar fi scris actul, acesta nu putea face acest lucru întrucât aveam mâna dreaptă imobilizată din cauza unei accidentări pe terenul de sport, astfel că nu puteam scrie.

Când și dacă am discutat cu lt.maj.....care chipurile m-ar fi recrutat nu știu, însă de la o discuție și până la a consemna în raport că intenționez să devin ofițer de securitate este cale lungă, din moment ce eu nu am avut astfel de intenții niciodată.

În fine și între presupusa dată a angajamentului (22.07.1978) și Nota de analiză din 01.08.1979 care menționează data recrutării casei de întâlniri ca fiind 25.07.1978, există o contradicție sub acest aspect.

Prin urmare, nici chiar Securitatea nu știe când l-a recrutat cu exactitate.

Așadar, pare că suntem într-o situație în care racolările se făceau la normă, dacă se stătea de vorbă cu cineva se și întocmea raport, totul pentru a se demonstra că se lucrează la siguranța statului, probabil în interesul luptei pentru pace.

Se mai pune întrebarea, retorică desigur, dacă era un element dornic de colaborare cu securitatea și dacă dorea să se angajeze în munca de ofițer de securitate de ce nu a acceptat să fie folosit în continuare și la noul domiciliu, din moment ce acest lucru se sugera la 30.10.1979 prin rezoluția pusă pe referatul cu propunere de abandonare a casei Athena.

Faptul că reclamantul nu a mai depus și alte înscrisuri dovedește că așa zisa sa colaborare cu securitatea de fapt nu a existat, cel puțin nu cu știință.

Ca o primă chestiune, se poate observa că potrivit art. 2 lit.b, teza finală din OUG nr. 24.2008 Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

În privința situației prevăzute de teza a IV-a art. 2 lit. b) rezultă din textul legal că trebuiau îndeplinite în speță două condiții și anume înlesnirea culegerii de informații de la alte persoane prin punerea la dispoziția securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea și această punere la dispoziție a spațiului să fie făcută voluntar.

În consonanță cu jurisprudența ICCJ în această materie, apreciază ca fiind determinantă împrejurarea că în apartamentul acestuia de la acea dată nu a putut fi stabilită identitatea colaboratorilor menționați care urmau sau care au fost introduși în casa de întâlniri „Athena”, iar din dosarul prezentat de către reclamant nu poate fi identificat nici un material informativ preluat de la rețeaua informativă în casa de întâlniri „Athena”.

Nu este suficientă simpla punere la dispoziția Securității a spațiului în mod voluntar pentru stabilirea calității de colaborator al Securității (lucru pe care pârâtul susține că nu l-am făcut), fiind necesară ca această permisiune să aibă ca scop înlesnirea activității de culegere de informații de la alte persoane de către lucrătorii Securității (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5665/2010, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2881/2011).

Evident, chiar dacă s-a pătruns în locuință în lipsa acestuia, pârâtul nu avea de unde să știe acest lucru, nu am dat cheia garsonierei nimănui, nu a primit sume de bani și nu a auzit de la nimeni până acum că în locuința acestuia au avut loc întâlniri conspirative.

Or, nu există nici o dovadă în acest sens, mai mult decât atât chiar din Nota de constatare depusă de către reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității - în dovedirea acțiunii nu s-a făcut dovada faptului pozitiv că există un material informativ de la Casa de întâlniri „Athena”. Prin urmare, trebuie reținut că această condiție nu este îndeplinită, organele de Securitate nedesfășurând activități specifice.

Practic, singura mențiune este aceea din raport potrivit căreia în casă au fost introduși 8 colaboratori și 2 informatori. Nici o mențiune despre identitatea acestora și nici o mențiune despre informațiile oferite de către aceștia.

Totodată, apreciază că acțiunea reclamantului încalcă dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului și practica CEDO, această Convenție făcând parte din dreptul intern, potrivit art. 11 și art. 20 din Constituție, iar jurisprudența instanței europene fiind direct aplicabilă în sistemul românesc de drept, sens în care invocăm dispozițiile art. 7 din Convenție care garantează oricărui cetățean român dreptul de a nu fi condamnat pentru acte care nu constituiau, la data comiterii lor, fapte incriminate de dreptul intern sau internațional, precum și Hotărârea CEDO din 24 iulie 2008 în cauza Kononov c. Letonia.

Apreciază că această jurisprudență poate fi avută în vedere chiar dacă OUG nr. 24/2008 nu incriminează o infracțiune și nu instituie răspunderea penală a persoanelor, întrucât prin consecințele produse echivalează cu o condamnare, nu numai din punct de vedere al opiniei publice ci și din punct de vedere al posibilității aprecierii comiterii infracțiunii de fals în declarații, atunci când s-a declarat că persoană investigată nu a avut calitatea de colaborator al Securității.

În concluzie, apreciază că se impune respingerea acțiunii.

În drept: art. 205 Cpc, celelalte dispoziții legale menționate în cuprinsul prezentei sau aplicabile în speță

În probațiune: înscrisuri, expertiză, cercetare la fața locului.

Curtea a încuviințat pentru reclamant proba cu înscrisuri și proba cu expertiza tehnică grafoscopică, iar pentru pârâtă a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză, curtea reține că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de

gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

În fapt, curtea reține că verificarea pârâtului Sarkozy Mihai a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) din același act normativ.

În drept, potrivit art 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, "(...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor:"

Din cuprinsul notei de constatare nr. DIII/116/25.01.2018, curtea reține că pârâtul Sarkozy Mihai a fost recrutat de către I.J. Sălaj, Securitatea Orașului Șimleu, în calitate de gazdă casă de întâlniri, nume conspirativ „Athena”, cu scopul asigurării conspirativității întâlnirilor cu rețeaua informativă.

În acest sens, pârâtul a întocmit și semnat olograf un angajament, datat 22.07.1978, fiind scos din rețea la data de 30.10.1979.

Astfel, la data de 22.07.2008, pârâtul a scris și semnat un angajament prin care a arătat că :"(...) mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate apartamentul meu în scopul

muncii de securitate. Despre colaborarea cu organele de securitate nu voi spune la nimeni, indiferent de funcție sau grad de rudenie.”

Sunt neîntemeiate susținerile pârâtului Sarkozy Mihai, în sensul că acesta nu semnat angajamentul de colaborare cu Securitatea din data de 22.07.1978.

Pentru a verifica aceste susțineri, curtea a încuviințat pentru pârât proba cu expertiza tehnică grafoscopică, având ca obiectiv stabilirea împrejurării de fapt dacă semnătura existentă pe angajamentul de colaborare cu Securitatea din data de 22.07.1978 aparține sau nu aparține pârâtului.

Din cuprinsul raportului de expertiză criminalistică nr 240/13.09.201 efectuat de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București rezultă că semnătura existentă pe angajamentul de colaborare cu Securitatea din data de 22. 07.1978 aparține pârâtului Sarkozy Mihai.

Raportând prevederile art 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, la situația de fapt din prezenta cauză, curtea reține că este îndeplinită cerința prevăzută de textul menționat anterior, având în vedere că pârâtul Sarkozy Mihai a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane și a pus în mod voluntar la dispoziția Securității locuința acestuia, în scopul muncii de securitate.

Astfel, din conținutul Referatului din data de 22.07.1978 întocmit de către Inspectoratul județean Sălaj, Securitatea Șimleu, privind modul în care a decurs recrutarea în calitate de gazdă casă de întâlniri a pârâtului Sarkozy Mihai din orașul Șimleu, curtea reține că pârâtului „(...) i s-a cerut să sprijine organele de securitate în mod secret, organizat și activ punându-ne la dispoziție apartamentul său (garsoniera) în scopul muncii de securitate, fapt cu care candidatul a fost întru-totul de acord, fără să manifeste nici un fel de surpriză. Sesizând poziția hotărâtă a candidatului i s-a luat angajamentul scris (...) I s-a dat numele conspirativ de <Athena> ”

De asemenea, din conținutul angajamentului, întocmit și semnat olograf de către pârât, rezultă acordul acestuia ferm de a pune la dispoziția organelor fostei Securități a apartamentului în care locuiește, respectiv „/.../ Eu, Sarkozy Mihai, /.../, domiciliat în Șimleu-Silvaniei, mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate apartamentul mu în scopul muncii de securitate. Despre colaborarea cu organele de securitate nu voi spune la nimeni, indiferent de funcție sau grad de rudenie.”

Apărărilor formulate de către pârât prin întâmpinare sunt nefondate, urmând a fi respinse ca atare.

Astfel, pentru reținerea calității de colaborator al Securității, în accepțiunea prevederilor art 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu prezintă relevanță juridică dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității, precum și dacă introduse în casa conspirativă au furnizat informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului.

Interpretarea dată de pârât prevederilor art 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, este de natură să adauge condiții suplimentare la reținerea calității de colaborator al Securității, în această formă, condiții ce nu au fost avute în vedere de către legiuitor la adoptarea actului normativ menționat anterior.

În subsidiar, curtea reține că interpretarea dată de pârât prevederilor art 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 nu poate fi acceptată, întrucât niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer și surse.

În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strângerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți.

Prin urmare, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor.

În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delatiunilor furnizate.

Curtea reține că punerea la dispoziția Securității a spațiului pârâtului Sarkozy Mihai s-a făcut în mod voluntar, împrejurare care rezultă conținutul angajamentului semnat de către acesta, și anume „Cunoscând că apărarea patriei, securității statului este o datorie politică a fiecărui cetățean înscrisă în constituție. I...I mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate apartamentul meu în scopul muncii de securitate. Despre colaborarea cu organele de securitate nu voi spune la nimeni, indiferent de funcție sau grad de rudenie(dosar nr. R 353245, f. 4).

Analizând conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, curtea reține că imobilul pus la dispoziția organelor Securității de către pârâtul Sarkozy Mihai a fost efectiv folosit, astfel cum rezultă din nota de analiză privind gazda casei de întâlniri „Athena” din orașul Șimleu din 01.08.1979 (dosar nr. R 353245, f. 6), respectiv „/.../ De la recrutare și până în prezent au fost introduși în această casă un număr de 2 informatori și 7 colaboratori. /.../”, precum și din raportul cu propuneri de abandonare a casei de întâlniri „Athena” din orașul Șimleu din 30.10.1979, respectiv în această casă s-au introdus un număr de 8 colaboratori și 2 informatori, întrucât erau condiții bune de întâlnire cu rețeaua, fără a exista nici un moment pericol de deconspirare a rețelei.

Pentru aceste motive, curtea reține că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de 2 litera b, teza finală din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, motiv pentru care va admite cererea și va constata calitatea de colaborator al Securității ca poliție politică în privința pârâtului Sarkozy Mihai.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea de contencios administrativ, formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str.Matei Basarab, nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul SARKOZI MIHAI, domiciliat în Beliu, județ Arad, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Curtea de Apel București, în sesiune publică.

SECTIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat

în dosarul acestei instanțe Nr. 22/10.2019

se legalizează de noi.

ROBU

GREFIER SEF

CRISTIANA TEODORA

la data de 6.01.2020,